

BETEGTÁJÉKOZTATÓ

A röntgenfelvételekről

Kedves Betegünk!

A röntgenfelvétel alapja az, hogy a röntgensugár az emberi testen (ill. bármilyen élő vagy élettelen anyagon) áthaladva részben elnyelődik. A testen átjutott sugár arra alkalmas érzékelő eszközön, filmen kémiai és egyéb reakciók révén egy árnyékképet hoz létre illetve elektromos jeleket kelt. Az hogy a képalkotás során milyen részletek különülnek el, elsődlegesen magától a vizsgált testtől függ, annak vastagságától, anyagának szerkezetétől, összetételétől függ. Befolyásolja továbbá az alkalmazott sugár keménysége (energiája), amit a berendezésen a felvételt készítő röntgenasszisztens állíthat be.

A vizsgált testrészeiről készített felvétel egy szummációs (összegzett) kép. Szummációnak azért nevezzük, mert a sugár útjába eső valamennyi szerv, szövet képe megjelenik a filmen. Egy hasi felvételen gondot jelenthet, hogy a főként levegőt tartalmazó, így "átlátszó" belekre a vesék, a hasnyálmirigy és több lágyszövet, a bordák, a gerincoszlop is rávetülnek. Mivel a képen a hasüregi szervek árnyéka egymásra vetül, és a lágyszövetek egyébként sem adnak erős röntgenárnyékokat, a natív hasi röntgenfelvétel sok hasi megbetegedés kimutatására önmagában nem alkalmas.

Egy mellkasi felvétel esetében a főként levegőt tartalmazó, így "átlátszó" tüdőre a szív és bordák is rávetülnek. Ezeket a zavaró hatásokat szükség esetén különböző irányból készült felvételekkel lehet csökkenteni.

A natív röntgenfelvételhez különösebb előkészületre nincs szükség.

A vizsgálat maga nem fájdalmas.

Az eljárás röntgensugárzás okozta sugárterheléssel jár, viszont az alkalmazott dózis olyan alacsony, hogy sugárzás okozta mellékhatások jelentkezése nem várható.

A korábbi vizsgálatának leletét, egyéb fontos orvosi dokumentációját kérjük, mutassa be.

A terhességet a vizsgálat előtt jelezni kell. A méhen belüli magzat fokozottan érzékeny a röntgensugárra. A terhesség első 3 hónapja alatt a fejlődő magzat különösen érzékeny a röntgensugár okozta károsodásokra!

Mivel a fémek a röntgensugár számára nem átjárhatóak, ezért röntgenárnyékokat adnak. A beteg testrészen levő ékszereket - pl. mellkasára lógó nyakláncokat, medálokat- a vizsgálat előtt le kell venni. A vizsgálat előtt az asszisztens által meghatározott mértékben le kell vetkőznie.

A vizsgálat közben a beteg rendszerint áll vagy ül, esetleg fekszik.

A mellkas felvételhez az esetek többségében a páciensnek félmeztelenre vetkőzve kell beállnia a röntgenkészülékbe, a mellkasát a detektornak nyomva.

A röntgenasszisztens közönséges fény és célkeresztek segítségével pontosan beállítja a testhelyzetét. Majd ha szükséges megkéri, hogy vegyen nagy levegőt, tartsa vissza a lélegzetét, és ne mozogjon. Ekkor készíti el a röntgenfelvételt. Ezután várni kell. A képeket számítógépeken rendszerezik, majd a képtároló szerverre küldik.

Előfordulhat, hogy a felvételt technikai hiba vagy a beteg elmozdulása miatt meg kell ismételni.

Ha a képen elváltozást lát az orvos, szükség lehet célzott illetve oldalirányú felvételek elkészítésére, képerősítő alatt elvégzett átvilágításra.

A felvételeket a radiológus orvos átnézi, elolvassa a betegséggel kapcsolatos dokumentációt, majd írásban rögzíti a leletet, (esetleg további vizsgálatra tesz javaslatot) amelyet Ön kézhez fog kapni.

További tájékoztatást kérhet a vizsgálatot végző szakembertől.